

Sylkina S.A.

Luhansk national University named after Taras Shevchenko

THE SYSTEM OF SOCIAL AND PEDAGOGICAL SUPPORT OF PROBLEM TEENAGERS IN CONDITIONS OF SELSKOE THE SCHOOL

Summary

This article describes the main components of the system of social and pedagogical support of problem teenagers in rural schools, the characteristic of a Comprehensive program through which was implemented this system. Describes the basic steps of social interaction teacher rural secondary school with maladjusted adolescents, their parents and teachers of educational institutions.

Keywords: «difficulties in education adolescent», difficult children, club, comprehensive program of socio-pedagogical work with maladjusted adolescents.

УДК 378

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО КОНСТРУЮВАННЯ ЗМІСТУ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тихонова Т.В.

Національний авіаційний університет

У статті автор обґрунтовує сутність інформаційно-технологічної навчальної дисципліни. Мета, зміст і технології навчання ІТ-дисципліни відрізняються від інших навчальних дисциплін і вимагають теоретико-методологічного обґрунтування. Автор виділяє системний, технологічний, компетентнісний, особистісно-орієнтований і праксеологічний підходи як методологічний інструментарій конструювання змісту ІТ-дисципліни. У статті досліджено компетентнісний та особистісно-орієнтований підходи, які дозволяють сформулювати мету ІТ-дисципліни як формування інформаційно-технологічної компетентності майбутнього фахівця. Також розглядається технологічний підхід, який обумовлює предмет вивчення ІТ-дисципліни як сукупності інтелектуальних технологій створення інформатичного продукту, дозволяє сформулювати сутність інформаційно-технологічних умінь, знань і навичок.

Ключові слова: інформаційно-технологічна дисципліна, інформатичний продукт, технологічний підхід, інформаційно-технологічна компетентність, особистісно-орієнтований підхід.

Постановка проблеми. Швидкий розвиток інформаційної індустрії та науки, послідовне впровадження інформаційних технологій в усі сфери суспільного виробництва та управління, наукову сферу та сферу послуг, інформатизація освіти ініціювали потребу у формуванні інформаційної компетентності майбутніх фахівців. Ці процеси вплинули на становлення та розвиток навчальних дисциплін інформатичного спрямування в сучасній професійній та загальній середній освіті: фахові навчальні дисципліни підготовки фахівців з інформаційних технологій, інформатичні навчальні дисципліни у підготовці фахівців в інших галузях; фахові та методичні дисципліни підготовки вчителів та викладачів інформатики, інформатичні навчальні дисципліни у підготовці вчителів та викладачів інших освітніх галузей, інформатичні базові та профільні курси в середній школі. На початку зміст таких дисциплін мало чим відрізнявся один від одного. З розвитком інформаційних технологій в різних галузях виробництва та появою різноманітного прикладного програмного забезпечення зміст інформаційної підготовки для різних напрямів став різним: в напрямках фахової підготовки та підготовки викладачів інформатики з'явилися дві складові: теоретична та інформаційно-технологічна. Інформатична підготовка технічних та інших фахівців (в тому числі і викладачів інших освітніх галузей) набула повноти інформаційно-технологічного змісту, у змісті вищої професійної освіти з'явилися навчальні дисципліни з загальною назвою «Інформаційно-комунікаційні

технології професійної діяльності». Навчальні дисципліни інформаційно-технологічного спрямування (ІТ-дисципліни) за метою, змістом та технологіями викладання відрізняються від інших (теоретичних та прикладних) навчальних дисциплін та потребують теоретико-методологічного обґрунтування щодо конструювання їх змісту.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питаннями обґрунтування змісту інформатичних дисциплін у середній та вищій школі в різні часи опікувалися В.Ю. Биков, Р. Вільямс, Б.С. Гершунський, А.М. Гуржий, Ю.О. Дорошенко, А.П. Єршов, М.І. Жалдак, В.І. Ключко, К. Маклін, В.М. Монахов, Н.В. Морзе, О.С. Полат, С.А. Раков, Ю.С. Рамський, І.В. Роберт, О.В. Співаковський, В.Ф. Шолохович та ін. Концептуальні засади конструювання змісту інформаційно-технологічних дисциплін розкривалися нами у роботах [1-5].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Дидактичне конструювання змісту інформаційно-технологічної дисципліни ми розуміємо як діяльність з проектування, створення та реалізації у навчальному процесі дидактичної системи навчання ІТ-дисципліни. При цьому динамічність змісту і технологій викладання ІКТ-дисципліни потребує обґрунтування і розробки загальних методологічних підходів до її конструювання.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є обґрунтування методологічних підходів, які є інструментарієм щодо конструювання змісту ІТ-дисциплін у вищій професійній школі.

Виклад основного матеріалу. В процесі дослідження нами були виділені системний, технологічний, компетентнісний, діяльнісний, особистісно-орієнтований та праксеологічний підходи як методологічний інструментарій щодо формулювання загальної мети, конструювання структури та змісту, організації навчання інформаційно-технологічної дисципліни. У межах статті ми розглянемо більш детально технологічний, компетентнісний та особистісно-орієнтований підходи.

Технологічний підхід. Однією з базових компетентностей, необхідних сучасній людині, є, за думкою багатьох дослідників, технологічна компетентність. Ця необхідність обумовлена високим рівнем розвитку технологій у будь-якій сфері життєдіяльності людини – науці, виробництві, культурі, освіті та ін. Потреба сучасної людини в опануванні та володінні певними технологіями призвела до появи нового феномену в змісті середньої та вищої освіти – технологічної освіти, метою якої є формування технологічної компетентності та технологічної культури як складової загальної культури особистості.

Численні наукові праці з технологічної освіти у середніх навчальних закладах та у професійній педагогіці (С.Я. Батишев, Д. Дьюї, К. Кершенштейнер, В. Лай, М.Б. Павлова та ін.), вищій педагогічній освіті (Б.С. Гершунський, В.С. Ледньов, І.Я. Лернер, А.М. Новиков, В.П. Беспалько та ін.) дозволяють сформулювати основні положення дидактичної системи технологічного навчання:

- *Метою* технологічного навчання є формування технологічних знань та вмінь створення певних продуктів із необхідного матеріалу за допомогою певних інструментів. Під *продуктом* розуміється штучно створений матеріальний або нематеріальний об'єкт, який має певне призначення. Процес створення певного продукту є *технологією*, яка складається з двох процесів – процесу проектування і процесу виконання.

- *Змістом* технологічного навчання є *технологічні знання, вміння і навички*. Технологічне знання надає можливість здійснювати дії, а не просто відтворювати факти. При практичному засвоєнні технологічних знань формуються *технологічні вміння і навички*. Вміння розділяються на прості і складні. Прості – це вміння виконання нескладних технологічних операцій, які згодом, при постійному повторенні стають навичками, тобто виконуються автоматично. Складні вміння формуються в процесі розв'язку практичних задач на основі набутих технологічних знань та навичок.

- Найбільш поширеними *методами технологічного навчання* є репродуктивні методи (відтворення способів дій, робота за зразком, інструкцією тощо) на етапі засвоєння технологій створення продукту за деяким зразком та продуктивні методи (метод проектів, дослідницькі методи, творчі роботи) на етапі засвоєння технологій проектування та створення нового продукту.

- *Основною формою* технологічного навчання є практична робота.

- *Засобами технологічного навчання* є певні технологічні інструменти та дидактичні засоби щодо їх опанування.

- *Результатом* технологічного навчання є сформована технологічна компетентність у певній технологічній галузі діяльності людини.

Дидактична система інформаційно-технологічної освіти має будуватися на засадах технологічної освіти. *Інформаційно-технологічною навчальною дисципліною* будемо вважати дисципліну, дидактичні складові якої спрямовані на формування ін-

формаційно-технологічної компетентності як складової компетентності професійної.

Основною метою інформаційно-технологічної навчальної дисципліни має бути формування у майбутніх фахівців інформаційно-технологічних вмінь створення інформатичного продукту професійного призначення.

Під інформатичним продуктом ми розуміємо штучний інформаційний об'єкт певного призначення, створений за певними вимогами (стандартами) і певними правилами (технологіями) за допомогою засобів ІКТ.

Основними дидактичними принципами конструювання змісту інформаційно-технологічної навчальної дисципліни мають бути такі принципи: принцип науковості, який передбачає відбиття у змісті передових наукових досягнень в галузі ІТ та застосування сучасних програмних засобів для навчання; принцип *фундаментальності*, який проявляється у двох аспектах: знанневому (поняття, пов'язані з теорією ІКТ) і технологічному (як здійснення деяких абстрагованих процесів, спрямованих на досягнення певного результату і незалежних від обраного інструментарію); принцип *професійної спрямованості*, тобто орієнтація змісту курсу на майбутню професійну діяльність.

Змістом інформаційно-технологічного навчального курсу є *інформаційно-технологічні знання, вміння і навички*. В сукупності інформаційно-технологічних знань можна виділити дві складові: *фактичні знання*: знання теорії ІКТ (поняття інформаційних систем, інформаційно-комунікаційних технологій, засобів ІКТ, принципи побудови та функціонування засобів ІКТ, принципи та методи обробки інформації за допомогою засобів ІКТ, вимоги до певних інформаційних продуктів загального та професійного призначення – стандарти ІКТ тощо); *процесуальні знання* (знання про склад, основні функціональні можливості та режими роботи програмних засобів; знання про виконання простих технологічних операцій у середовищі програмних засобів; знання про технології створення певних програмних продуктів загального та професійного призначення за допомогою різних програмних засобів.

Інформаційно-технологічні вміння – це складноструктуровані вміння проектування та розробки інформаційних продуктів загального та професійного призначення. Система інформаційно-технологічних вмінь є синтезом вмінь роботи з інформацією (пошук, аналіз, передавання, узагальнення, обробка, зберігання) та технологічних вмінь (постановка цілей створення продукту, використання існуючої або розробка нової технології створення продукту, тестування продукту на відповідність до певних вимог). Інформаційно-технологічні вміння формуються на основі інформаційно-технологічних знань та інформаційно-технологічних навичок.

Інформаційно-технологічні навички – це прості дії в середовищі програмного засобу, доведені до певного автоматизму (робота з файловою системою, робота з графічних інтерфейсом тощо).

Основними методами навчання є репродуктивні (створення продукту за зразком) та як узагальнюючі – продуктивні (проектувальні) методи. *Основною формою навчання* є практичні роботи. *Засобами навчання* є програмні засоби створення певного інформаційного продукту, презентації лекцій, відеоуроки для самостійного вивчення курсу тощо.

Результатом навчання інформаційно-технологічної дисципліни ми вважаємо сформованість системи інформаційно-технологічних вмінь створення інформатичного продукту професійного при-

значення як складової професійної компетентності майбутнього фахівця.

Компетентнісний підхід. Більше десяти років у вітчизняній та зарубіжній педагогіці формується та обґрунтовується сутність компетентнісного підходу, понять «компетенція» та «компетентність». В різні роки компетентнісний підхід досліджували О. Андреев, В. Байденко, Н. Бібік, В. Болотов, І. Зимня, В. Луговий, О. Пометун, В. Серіков, А. Хуторської та інші дослідники. Для нашого дослідження є важливими такі характеристики компетентнісного підходу:

- компетентнісний підхід визначає результативно-цільову спрямованість освіти; є системним, дисциплінарним; посилює практико-орієнтованість освіти, її прагматичний, предметно-професійний аспект (І. Зимня);

- в процесі запровадження компетентнісного підходу акценти зміщуються з освітнього процесу на навчальний результат, тобто первинною і системоутворюючою стає не процесуальна складова, а результативна, виражена в термінах компетентностей (Н. Бібік, В. Луговий);

- компетентнісний підхід ґрунтується на змісті освіти, який не зводиться до знаннево-орієнтованого компоненту, а передбачає активне здобування цілісного інтегративного знаннево-діяльнісного досвіду розв'язання виробничих і життєвих проблем, особисте виконання ключових функцій і соціальних ролей, успішну реалізацію окремих компетенцій (Ю. Дорошенко).

Останнім часом вітчизняні педагоги-науковці розрізняють поняття «компетентність» та «компетенція», «...закріпивши за першим – особисті якості, за другим – повноваження особи» [6, с. 10]. І. Зимня також зауважує, що поняття компетентності значно ширше поняття компетенції [7]. Компонентами компетентності вчена вважає а) готовність до прояву цієї властивості в діяльності, поведінці людини; б) знання засобів, способів, програм виконання дій, вирішення соціальних та професійних завдань, здійснення правил і норм поведінки, що становить зміст компетенції; в) досвід реалізації знань, тобто вміння, навички; г) ціннісно-смісловне ставлення до змісту компетенції, його особистісну значущість; д) емоційно-вольову регуляцію як здатність проявляти та регулювати прояви компетентності адекватно ситуації соціальної та професійної взаємодії [7, с. 34].

Ю. Дорошенко стверджує, що «компетентність слід розглядати як інтегральну властивість особистості, що характеризує її функціональний прояв під час активної успішної ефективної діяльності у мінливих, непередбачуваних умовах з досягненням поставленої мети як запланованого результату такої діяльності. Тобто, компетентність проявляється під час успішної діяльності і встановлюється за результатом діяльності, і тому є функціонально-результативним поняттям.» [8, с. 15].

Інформаційно-технологічні дисципліни є технологічними дисциплінами, тобто тими, що мають професійно-практичну спрямованість, тому ми вважаємо що їх зміст має будуватися саме за компетентнісним підходом. Інформаційно-технологічна компетентність фахівця є складовою його професійної компетентності та означає здатність до успішної результативної професійної діяльності в умовах насиченого професійного ІТ-середовища, а саме здатність до створення якісних інформаційних продуктів та результативне використання створених або готових продуктів в професійній діяльності. Складовими ІТ-компетентності є:

- технічна компетентність – здатність та готовність фахівця до ефективного використання та опанування апаратних та програмних засобів інформаційних технологій;

- інформаційна компетентність – здатність фахівця до критичного аналізу джерел інформації, пошуку необхідних ресурсів, синтезу, узагальненню та структуруванню продуційованої інформації.

- технологічна компетентність – здатність та готовність фахівця до інформатично-технологічної діяльності, а саме постановки цілей створення інформатичного продукту, використанню існуючої або розробки нової технології створення продукту, тестуванню продукту на відповідність до певних вимог тощо.

Окремою дидактичною проблемою є оцінювання рівня ІТ-компетентності майбутнього фахівця в процесі навчання ІТ-дисципліни. На наш погляд критеріями сформованості ІТ-компетентності можуть бути уміння продуктивно-технологічної діяльності (які перевіряються шляхом розв'язку студентом системи завдань щодо проектування та створення інформатичних продуктів професійного призначення), інформаційно-технологічні знання (що є фундаментальними для певної ІТ-дисципліни та перевіряються систематичним тестуванням), ІТ-мобільність майбутнього фахівця (яка може перевірятися по закінченню вивчення ІТ-дисципліни як уміння працювати в нових умовах).

Таким чином компетентнісний підхід до вивчення ІТ-дисциплін спрямовує зміст навчання на результат – формування ІТ-компетентності майбутніх фахівців.

Особистісно-орієнтований підхід. Останнім часом у професійній освіті все більше застосовується модель особистісно-орієнтованого навчання, при якому створюються оптимальні умови для розвитку у суб'єктів навчання здібностей до самоосвіти, самовизначення, самостійності та самореалізації. О.М. Новіков визначає наступні соціально-психологічні умови, що обумовлюють впровадження цієї моделі в професійну освіту [9, с. 129]: а) високий рівень кваліфікації та професіоналізм стали важливими факторами соціальної захищеності працівників; б) масове виникнення малих і середніх підприємств різних форм власності, а також індивідуальної трудової діяльності призвели до зміни структури і видів зайнятості населення; в) професійна освіта стала фактором (основою) підвищення конкурентоспроможності працівника на ринку праці; г) нечіткий ринок праці, коливання попиту та пропозиції на професії, професійна міграція ускладнюють прогнозування професійної кваліфікації і вимагають більшої універсалізації професійних функцій робітників і фахівців, більш конкурентоспроможними стають професійно-мобільні працівники.

Особистісно-орієнтований підхід у професійній освіті означає: створення умов для розвитку всіх суб'єктів (учасників) професійно-освітнього процесу; акцентування уваги на розвитку професійно важливих якостей особистості; впровадження в професійно-освітній процес сучасних педагогічних і психологічних технологій розвитку особистості; створення ситуації успіху в студентів; забезпечення моніторингу професійного розвитку всіх суб'єктів освіти, тобто регулярна та оперативна діагностика, яка входить до системи зворотного зв'язку в процесі розвитку особистості; розвиток варіативної освіти, спрямованої на розширення можливостей професійного самовизначення і на саморозвиток особистості майбутнього фахівця; корекція соціального і професійного самовизначення особистості, а також професійно важливих характеристик майбутнього фахівця.

Використання особистісно-орієнтованого підходу у процесі конструювання змісту ІТ-дисципліни передбачає варіативну модульну будову змісту (зміст окремого модулю присвячений вивченню технології проектування та створення певного інформатичного продукту). Студент на основі вхідної діагностики може за допомогою викладача обрати індивідуальну стратегію навчання ІТ-дисципліни, почати з створення простих або більш складних інформатичних продуктів професійного призначення. Більш складні продукти потребують додаткової самостійної роботи студентів за межами аудиторних занять, це має бути передбачено робочою програмою навчальної дисципліни. Таким чином використання особистісно-орієнтованого навчання дозволяє побудувати для кожного студента індивідуальну траєкторію навчання з метою оптимального розвитку його професійно-особистісних якостей.

Висновки. Навчальні дисципліни інформаційно-технологічного спрямування за метою, змістом та

технологіями викладання відрізняються від інших (теоретичних та прикладних) навчальних дисциплін і наближуються до дисциплін технологічного спрямування. Методологічними підходами до конструювання змісту ІТ-дисциплін є:

- компетентнісний та особистісно-орієнтований підходи, які дозволяють сформулювати цілі ІТ-дисципліни як формування інформаційно-технологічної компетентності майбутнього фахівця;
- технологічний підхід, що обумовлює предмет вивчення інформаційно-технологічної дисципліни як сукупності інтелектуальних технологій створення інформатичного продукту, дозволяє сформулювати сутність інформаційно-технологічних умінь, знань та навичок.

Подальше дослідження методологічних підходів до конструювання змісту ІТ-дисципліни передбачає обґрунтування системного підходу до процесу конструювання та практичного підходу як основи методики навчання створенню інформатичних продуктів.

Список літератури:

1. Тихонова Т.В. Актуалізація інформаційно-технологічної освіти / Т.В. Тихонова // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини / Гол. ред. Мартинюк М.Т. – Умань: СПД Жовтий, 2008. – Ч. 4. – С. 180-186.
2. Тихонова Т.В. Сутність поняття «дидактичне конструювання змісту навчальної дисципліни вищої школи» / Т.В. Тихонова // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія № 5. Педагогічні науки. – Випуск 34: збірник наукових праць / за ред. проф. В.Д. Сиротюка – К.: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2012. – С. 181-186.
3. Тихонова Т.В. Конструювання змісту інформаційно-технологічної дисципліни у системі вищої педагогічної освіти / Т.В. Тихонова // Інформаційні технології в освіті: Збірник наукових праць. Випуск 15. – Херсон, ХДУ, 2013. – С. 229-233.
4. Ціханова Т.В. Вучэбныя дысцыпліны інфармацыйна-тэхналагічнай накіраванасці у вышэйшай школе / Т.В. Ціханова // Вышэйшай школе. Навукова-метадычны і публіцыстычны часопыс. – № 5(97). – Мінск: Рэспубліканскі інстытут вышэйшай школы, 2013. – С. 36-39.
5. Тихонова Т.В. Методика обучения информационным технологиям в школьном курсе информатики / Ю.А. Дорошенко, Т.В. Тихонова, А.С. Погромская // Информатика и образование. – № 1, 2014. – С. 63-73.
6. Луговой В.І. Компетентності та компетенції: поняттєво-термінологічний дискурс / В.І. Луговой // Вища освіта України. № 3 (додаток 1) – 2009 р. Тематичний випуск «Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології». – К.: Генезіс, 2009. – С. 8-13.
7. Зимняя И.А. Ключевые компетентности как результативно-целевая основа компетентностного подхода в образовании / И.А. Зимняя. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. – 40 с.
8. Дорошенко Ю.О. Компетентнісний підхід як основа забезпечення якості вищої освіти / Ю.О. Дорошенко, Г.І. Короткий // Актуальні проблеми реформування житлово-комунального господарства України: управління, кадри, інновації, технології: Матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції (м. Київ, 18-22 жовтня 2010 року) – К.: ДАЖКГ, 2010. – С. 7-19.
9. Профессиональная педагогика: Учебник для студентов, обучающихся по педагогическим специальностям и направлениям. Под ред. С.Я. Батшшева, А.М. Новикова. Издание 3-е, переработанное. М.: Из-во ЭГВЕС, 2009. – 456 с.

Тихонова Т.В.

Национальный авиационный университет

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К КОНСТРУИРОВАНИЮ СОДЕРЖАНИЯ ИНФОРМАЦИОННО-ТЕХНОЛОГИЧЕСКОЙ УЧЕБНОЙ ДИСЦИПЛИНЫ

Аннотация

В статье автор обосновывает сущность информационно-технологической учебной дисциплины. Цель, содержание и технологии обучения ИТ-дисциплины отличаются от других учебных дисциплин и требуют теоретико-методологического обоснования. Автор выделяет системный, технологический, компетентностный, личностно-ориентированный и практико-ориентированный подходы как методологический инструментальный конструирования содержания ИТ-дисциплины. В статье исследованы компетентностный и личностно-ориентированный подходы, которые позволяют сформулировать цель ИТ-дисциплины как формирование информационно-технологической компетентности будущего специалиста. Также рассматривается технологический подход, который обуславливает предмет изучения ИТ-дисциплины как совокупности интеллектуальных технологий создания информатического продукта, позволяет сформулировать сущность информационно-технологических умений, знаний и навыков.

Ключевые слова: информационно-технологическая дисциплина, информатический продукт, технологический подход, информационно-технологическая компетентность, личностно-ориентированный подход.

Tikhonova T.V.
National Aviation University

METHODOLOGICAL APPROACHES TO DESIGNING THE CONTENT OF INFORMATIONAL TECHNOLOGICAL DISCIPLINE

Summary

The author proves the essence of the information technological discipline. The goal, content, and technology training for IT discipline distinct from other disciplines and require theoretical and methodological bases. The author identifies a systematic, technological, competency, student-centered and praxeological approaches as a methodological tools for design content IT discipline. The author investigates the competence and student-centered approaches that allow us to formulate the goal of IT disciplines as the formation of information-technological competence of the future specialist. The author explores the technological approach that makes the object of study IT discipline as a set of intellectual technologies of creation of IT products, allows us to formulate the essence of information technology skills and knowledgies.

Keywords: information technological discipline, IT product, technological approach, information technology competence, student-centered approach.

УДК 378.091.12.011.3-051:62/64

ЗАПОРУКА УСПІХУ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

Трегуб О.Д., Трегуб І.Г.

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

Метою статті є розгляд питань застосування інформаційних технологій в процесі проблемного навчання дисциплін інформаційного напрямку майбутніх учителів технологій у вищому навчальному закладі. Створена модель, яка послідовно описує усі етапи і взаємозв'язки для реалізації освітнього процесу за допомогою проблемного навчання. Показується, що ці методи забезпечують розвиток мислення, рішення завдань максимально наближених до професійних. Це забезпечить творчу взаємодію студентів між собою та викладачем, зробить якісну освіту доступною для населення.

Ключові слова: проблемне навчання, проблемна ситуація, модель, інформаційні технології, комп'ютерні технології.

Постановка проблеми. Протиріччя між новими соціально-економічними умовами та традиційною системою педагогічної освіти вимагають пошуку нових підходів у підготовці майбутніх учителів освітньої галузі «Технології».

У наш час змінюється зміст освіти, впроваджуються ефективні методики викладання різних дисциплін, розробляються нові навчальні курси. А це в свою чергу вимагає підготовки викладачів нового типу, яким притаманні професійна майстерність, яка формує теоретичні знання у студентів, забезпечує умови для індивідуально-творчого розвитку й духовно-морального становлення. Реалізація цих завдань можлива за умови якісного професійного відбору майбутніх учителів освітньої галузі «Технології». Основним завданням якого є творчий підхід педагогічних кадрів до викладання фахових дисциплін. Однією з технологій творчого підходу є застосування проблемного навчання.

На сьогодні основою розвитку освіти є застосування в навчальному процесі інформаційних і комунікаційних технологій [2].

Аналіз останніх досліджень. Досвід застосування окремих елементів проблемного навчання в освіті досліджений М. І. Махмутовим, Р. І. Малафеевим, А. В. Усовою, І. Я. Лернером, І. Г. Дайрі, Д. В. Вількесвим, В. Оконь. Проблемне навчання ними розглядається як одна із закономірностей розумової діяльності учнів. Поступово розповсюджуючись, проблемне навчання із загальноосвітньої школи проникло і у вищі навчальні заклади.

Аспекти проблемного навчання у вищій школі докладно освітлює Г. Д. Селевко. Як відмічає автор, сьогодні під проблемним навчанням розуміють таку організацію навчального процесу, яка передбачає створення у свідомості студентів під керівництвом викладача проблемних ситуацій і організацію активної самостійної діяльності студентів їх вирішення. Внаслідок чого і відбувається творче оволодіння знаннями, уміннями, навичками, розвиток розумових здібностей (способів розумових дій) [5].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Професійна спрямованість підготовки майбутніх учителів технологій ґрунтується на використанні комплексу спеціальних педагогічних засобів і прийомів, який забезпечує засвоєння передбачених освітньо-професійною програмою знань, умінь і навичок. В той же час він успішно формує професійну компетентність, цілісне ставлення до обраної професії. Звідси появляється актуальність пошуку нових підходів до розробки змісту навчальних дисциплін для спеціальностей «Інформаційні технології». Вони полягають у використанні сучасних педагогічних засобів, які служать для реалізації професійної підготовки. Це елементи змісту навчання, характер матеріалу для розкриття тем програми, шляхи його структуризації, компоненти методів і форм навчання.

Використання інформаційних технологій дозволяє значно підвищити ефективність освітньої діяльності, отримати більший ефект, при менших з традиційними технологіями витратами, об'єднати